

ESCENA 3

L'espai és una ESGLÉSIA. S'escolta l'òrgan.

MARGA entra. Té dubtes, però es dirigeix a l'altre banc per confessar-se. Porta un abric elegant que li queda molt gran i roba negra sota. Unes sabates molt molestes. Unes arracades molt grans. Un iPhone. Una petaca que no veurem des del principi. Quan MARGA arriba i seu, no podem saber com està. Només veiem que està incòmoda.

MARGA: Hola pare.

La setmana passada vaig dir el nom de Déu en va.

En aquest carrer hi ha dues altres esglésies, no sé si ho sap. No sé si són amics ni si practiquen "fes" diferents. Sé que no és en un temple musulmà perquè he vist al pobre que van crucificar rodejat de les dotze harpies aquestes que el van delatar. Ja imagino que és tot molt més complex que això, però bàsicament ell va ser crucificat i els altres no. Tots els seus amics se'l van quedar mirant a la creu amb cara de pena, però, probablement, segurament, d'altra banda es van quedar tan tranquils pensant "Millor ell que jo". O potser... Potser realment eren dotze bons amics. Potser eren dotze bones persones que no van poder fer una altra cosa. Potser no s'ho esperaven. Potser ell no els va explicar de què anaven els seus problemes i ningú va poder ajudar-lo. Potser algú d'ells tenia una amiga d'una amiga que l'hagués pogut portar a un fiscal a... A on era, a Judea?

Em dic Marga. Quan era nena era una nena preciosa, feliç, d'aquestes que tothom diu "Què n'és de sana aquesta nena", "Què bé se la veu"... Estava bé, estàvem tots bé. Teniem diners. Prou de diners. Però ara, ara hem perdut gairebé tot... Però ho recuperarem perquè vendrem el pis. Ho vendrem a unes persones, una parella de Finlàndia. Els meus pares se n'aniran al poble, com sempre han volgut i jo...

No conec a la parella de Finlàndia perquè no vaig tenir temps de veure'ls bé. Només sé que són alts els dos, que són una parella heteronormativa que voldran tenir fills i viure a la platja. No els puc culpar, no els puc odiar. Ells compraran el nostre pis per a viure la vida que sempre han volgut viure i que jo no pugui fer-ho no em dóna dret a odiar-los. No pot ser. M'agradaria no haver-me'n assabentat.

ELLA entra a l'església. Porta una motxilla gran, com de muntanya, uns pantalons amb molta història, una cua alta i botes de muntanya. El vestuari que porta és una barreja entre algú que marxa d'aventura i algú que era a la seva casa fins fa cinc minuts.

MARGA: No diu res? L'avorreixo? Seria una llàstima que l'única atea que vingui per aquí li deixés anar el rotllo menys interessant de la setmana. En definitiva, avui m'he enterat que quan em mori uns finlandesos es quedaràn amb la meva casa. LOL.

ELLA seu a un dels bancs. Dubte uns instants, però obre una coca-cola. Es passeja per l'espai i menja uns ganchitos.

MARGA: La meva mare m'ho ha explicat tot. He marxat. No sóc capaç de parlar... Amb ningú. No suporto la condescendència de tots cada vegada que haig d'anar a l'hospital. El primer dia et diuen que siguis optimista i que t'obris un puto compte d'Instagram per a donar ànims a la gent que està com tu. Però jo ja noestic com estava, tot ha canviat. La psicòloga m'ha dit que tanqui l'Instagram. El metge m'ha dit que... Estic parlant sola.

Diran el que vulguin dels ateus, però necessitar respostes, esperances, alguna cosa, i trobar-se amb el silenci sepulcral d'un ésser invisible, de què serveix? Els ajuda la fe? Li serveix d'alguna cosa? Em pot dir alguna cosa perquè m'oblidi que en uns mesos, un any, dos anys, quan sigui, uns finlandesos podran quedar-se amb la meva casa? Em pot ajudar? Em pot ajudar?

ELLA, que al llarg de l'escena s'ha anat despertant, dubtant, mirant, s'acosta finalment a MARGA.

ELLA: Eh.

MARGA: ...

ELLA: Hola.

MARGA: ...

ELLA: ¿Qué? ¿No me ves o qué?

MARGA: Perdona, estic enmig d'alguna cosa.

ELLA: Ah... Què estàs fent?

MARGA: Estic parlant/

ELLA: Podràs continuar parlant sola en un minut.

MARGA: Ja, però/

ELLA: ¿Me das treinta euros?

MARGA: Com?

ELLA: ¿Estás sorda?

MARGA: Perdona'm/

ELLA: No, no. Ho dic *en seriu*. Es que parlo molt fluix jo. Tinc una veu que molesta molt, m'ho diuen sempre, que si tinc veu de *pito* i parlo molt fort. I *joer*, jo no crec que parli tan fort. Per això a casa meva parlo fluix. Fluixet. Jo crec que els *mudos* respiren més fort que jo. *Lu* he vist. I ningú *lis* diu res mai. Tu li donaries la *chapa* a un *mudo* per respirar?

MARGA: De debò?

ELLA: Sí.

MARGA: No volies 30 euros?

ELLA: Ah, doncs sí que m'has escoltat.

MARGA: Tinc un esprai.

ELLA: De què? De colònia?

MARGA: No t'acostis.

ELLA: Buah, *chaval*. Però que et penses, tia? Què et robaré?

MARGA: I jo que coi sé. No t'acostis i punt.

ELLA: No m'acosto.

MARGA: ...

ELLA: Que no m'acosto, *joder*. *Ostias...*

MARGA: I ara marxa, no sé quant temps tinc però vull acabar aquesta conversa.

ELLA: Si em dones els 30 euros em *piro echando ostias*.

MARGA: I si no?

ELLA: Si no... *Me tiro per un pont*, no sé.

MARGA: M'és igual.

ELLA: O em poso al mig del carrer i que m'atropelli un cotxe. O em poso a caminar fins que m'ofegui en la merda de Bogatell, amb tots els guiris mirant. Igual així em faig famosa, surt per la tele morint-me com al puto dofí.

MARGA: Quin dofí?

ELLA: Necesito els 30 euros.

MARGA: Per a què?

ELLA: He perdut un autobús.

MARGA: El bus no costa 30 euros.

ELLA: Aquest sí.

MARGA: Doncs agafa un altre més *barato*.

ELLA: No puc agafar un altre.

MARGA: Doncs ho sento/

ELLA: (seca) No puc agafar un altre.

Pausa.

MARGA: Per 10 euros no pots agafar un altre?

ELLA: Mira, déjalo.

MARGA: Ho dic de debò, és que crec que només tinc 10 euros.

ELLA: Amb 10 euros no em dona per res.

MARGA: ...

ELLA: Gràcies.

MARGA: I a on vas?

ELLA: A *ningún* lloc.

MARGA: Has de tornar a casa?

ELLA: Doncs espero que no.

MARGA: Has marxat de casa?

ELLA: ...

MARGA: Potser no et ve de gust parlar d'això.

ELLA: *Pos* no, no em ve de gust.

MARGA: A mi em va molt bé parlar, em quedo més tranquil·la.

ELLA: Ja veig.

MARGA: M'has estat escoltant?

ELLA: Què va. Quan has començat, una mica. Després m'he posat els cascos i res, Sex Pistols a tope. Són els putos amos. Encara m'agraden. Eren uns gilipollas de merda, però, joder, qui no és un gilipolles de merda? Li he robat els cascos al meu marit. Hauré de tornar-*lis*.

Pausa.

ELLA: No ho pensava fer però... Però he arribat tard i a la merda tot.

MARGA: Vomitaré.

ELLA: I tu d'on has sortit?

MARGA: De debò, haig de vomitar.

ELLA: Aquí hi ha una paperera. (*MARGA comença a vomitar mentre ELLA segueix parlant i agafant-li el cabell*) Jo abans venia molt aquí. Quan tenia *esperanzas*... Em venia aquí a resar. Visc aquí al costat, on els *Jesuítas*. I tu? Joder, tia, sí que la estàs potant... Estàs hecha una mierda.

MARGA: Una mica.

MARGA seguirà vomitant i desmaiada.

ELLA: Saps d'això de que arribes quatre minuts tard al moment més important en tota la teva puta vida? *Pues eso*... Això m'ha passat fa una hora i mitja. No sé per què però ni anava preocupada, anava *feliz por la vida*, como una gilipollas, pensant que soparia a l'autobús, que sobaria cinc hores super incòmoda. Que fotria una *peste* de la ostia i tindria fred. Em semblava un puto somni, saps? I va i arribo quatre minuts després de l'hora que posa al puto bitllet. Todo bien. Entro per la porta. Todo bien. Baixo per la rampa. Todo bien. Andana 28, on posava que sortia l'autobus, buit. Todo mal.

I ara què? Ara a tornar a casa meva corrent, a fer com si no hagués passat res, a pensar que fer un altre cop i planificar com *pirar* una altra vegada. Com només m'havia *tirat* dos putos anys per decidir a fer-ho. Joder. Ho recordo *como si fuera ayer*. Las navidades del 2019. La Jessi, la meva amiga, em diu que no es beu el cubata perquè està prenyada. I li miro aquesta *carita* que té, i *las pequitas* que te, i veig que és més feliç, com no la he vist jo mai. Ni de *festi*, ni *puestas*, ni *recien cobrada la nómina del súper*. Anava a començar una vida perfecta. Amb el Ricard, que és un soso, però és de puta mare. I la Jessi i jo, *bueno*... Però que això no és important. El que és important és que en aquest moment... en aquest moment... en aquest moment... En aquest moment.